

Bijstand voor chronisch zieken, ouderen en gehandicapten

Doel van deze maatregel

Een compensatie bieden voor (verborgen) meerkosten die veroorzaakt zijn door chronische ziekte, handicap of ouderdom en die niet door verzekeringen kunnen worden gedekt.

Dit moet...

- 1 – Stel vast dat de aanvrager tot de doelgroep behoort, te weten een inkomen van minder dan 120% van de bijstandsnorm en een vermogen dat minder is dan het vrij te laten vermogen.
- 2- Stel vast dat de aanvrager chronisch ziek is, gehandicapt of ouder dan de pensioengerechtigde leeftijd.
- 3- Stel vast dat het aannemelijk is dat door de chronische ziekte, handicap of leeftijd meerkosten zijn die niet elders vergoed worden.
- 4- Stel de hoogte van de meerkosten vast op jaarbasis.
- 5 – De meerkosten kunnen tot maximaal 484 euro per persoon per jaar vergoed worden.

Dit is wenselijk...

- 6 – Meerkosten die aangetoond worden met bewijzen, kunnen zonder meer vergoed worden.
- 7- Als bewijsstukken beschikbaar zijn en kunnen worden ingediend, moeten ze in beginsel ook overgelegd en gecontroleerd worden.
- 8- De aanvrager kan aangeven welke meerkosten er zijn die niet met bewijsstukken kunnen worden aangetoond. Hiervan moet hij een gemotiveerde begroting maken.
- 9- Motiveer zelf in de beschikking waarom je kosten wel of niet aannemelijk hebt geoordeeld.

Dit is situationeel

- 10- Aannemelijk maken en aannemelijk vinden is vaak een heel persoonlijke afweging. Maak met de aanvrager specifieke afspraken en geef aan waarom je vragen stelt.
- 11-Vraag in twijfelgevallen collegiale toetsing.

Afwegingen...

Uit de aard van “verborgen kosten” volgt dat ze vaak niet of maar moeizaam aan te tonen zijn. De regeling is in het leven geroepen om toch wat voor de aanvrager te kunnen betekenen. Dit betekent dat je een ontvankelijke houding moet aannemen. De klant mag ook het spreekwoordelijke “voordeel van de twijfel” krijgen.

Dat “voordeel van de twijfel” geldt niet voor het bepalen of iemand tot de doelgroep behoort. Dat kan in de regel vrij eenvoudig worden aangetoond en vastgesteld.

In het algemeen geldt: was kan worden aangetoond, moet ook

Toelichting...

Deze regeling komt in de plaats van de oude regelingen voor “categoriale bijzondere bijstand” en de Wet tegemoetkoming chronisch zieken en gehandicapten (Wtcg). Deze regelingen waren volgens de wetgever te weinig specifiek. Vergoedingen kwamen terecht bij mensen die niet tot de doelgroep behoorden, die geen werkelijke meerkosten hadden, of die zelf vonden dat ze er geen behoefte aan hadden.

Uiteraard is de nieuwe regeling daardoor strenger geworden dan de oude regelingen. Dit is bedoeld om onterechte of onnodige verstrekkingen te voorkomen, niet om mensen met een daadwerkelijke behoefte een vergoeding te onthouden. Zie voor achtergrondinformatie: Handreiking gemeentelijk maatwerk voor personen met een chronische ziekte en/of beperking, een uitgave van het Transitiebureau, maart 2014.